

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Βρυξέλλες, 26.11.1997
COM(97) 614 τελικό

97/0067 (SYN)

Τροποποιημένη πρόταση

ΟΔΗΓΙΑΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

περί θεσπίσεως πλαισίου κοινοτικής δράσης
στο πεδίο της πολιτικής υδάτων (COM(97) 49 τελικό)

(υποβληθείσα από την Επιτροπή
σύμφωνα με το άρθρο 189 Α, παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ)

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η πρόταση της Επιτροπής για οδηγία του Συμβουλίου περί θεσπίσεως πλαισίου κοινοτικής δράσης στο πεδίο της πολιτικής υδάτων (COM(97) 49 τελικό) προβλέπει, στο άρθρο 13, τη λεγόμενη «συνδυασμένη θεώρηση» όσον αφορά τις ρυπογόνες εκπομπές στα ύδατα. Η συνδυασμένη θεώρηση αποτελεί μέσο για την επίτευξη υψηλού επιπέδου περιβαλλοντικής προστασίας· εξασφαλίζει ότι για τον έλεγχο των εκπομπών εφαρμόζονται κατ'αρχάς οι βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές (BAT) και, όταν αυτές δεν επαρκούν για να επιτευχθεί η προβλεπόμενη στην οδηγία «καλή κατάσταση» των υδάτων, εφαρμόζονται αυστηρότεροι έλεγχοι.

Μέρος των μέτρων που είναι απαραίτητα για την εφαρμογή του πρώτου σκέλους της συνδυασμένης θεώρησης υφίστανται ήδη. Στις μεγάλες βιομηχανικές εγκαταστάσεις οι έλεγχοι ήδη εκτελούνται με εφαρμογή των βέλτιστων διαθέσιμων τεχνικών όπως προβλέπεται στην οδηγία του Συμβουλίου σχετικά με την ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχο της ρύπανσης (96/61/ΕΚ)· επίσης, οι οδηγίες για την επεξεργασία των αστικών λυμάτων (91/271/ΕΟΚ) και για την προστασία των υδάτων από τη νιτρορύπανση γεωργικής προέλευσης (91/676/ΕΟΚ) προβλέπουν ελέγχους στην πηγή των ουσιών που προκαλούν μείωση του οξυγόνου και ευτροφισμό. Η αρχική πρόταση οδηγίας-πλαισίου για την πολιτική υδάτων της Επιτροπής προέβλεπε να συμπληρωθεί η συνδυασμένη θεώρηση με χωριστή πρωτοβουλία η οποία να αφορά τη ρύπανση που προκαλούν οι μικρές βιομηχανίες. Ωστόσο, μετά από σκέψη, η Επιτροπή έκρινε ότι ευκολότερος και απλούστερος τρόπος για την επίτευξη του ίδιου στόχου είναι να ενσωματωθεί στην οδηγία-πλαίσιο μια απλοποιημένη και εκσυγχρονισμένη έκδοση των υφιστάμενων ελέγχων για τις μικρές εγκαταστάσεις οι οποίοι προβλέπονται στην οδηγία 76/464 (περί ρυπάνσεως που προκαλείται από ορισμένες επικίνδυνες ουσίες που εκχέονται στο υδάτινο περιβάλλον) και είναι ένας ευρέως αποδεκτός τρόπος ελέγχου της ρύπανσης από μικρές εγκαταστάσεις. Με τον τρόπο αυτό, η συνδυασμένη προσέγγιση για τις εκπομπές στα ύδατα μπορεί να ολοκληρωθεί χωρίς περαιτέρω καθυστέρηση, ενώ η ανάπτυξη ενός ολοκληρωμένου καθεστώτος χορήγησης αδειών για μικρές εγκαταστάσεις μπορεί να τύχει της εκτεταμένης περαιτέρω εξέτασης που απαιτεί. Τα συμπληρωματικά μέτρα που πρέπει συνεπώς να ενσωματωθούν στην αρχική πρόταση εκτίθενται στο παρόν σχέδιο τροποποίησης.

2. ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΕΣ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Οι απαιτούμενες τροποποιήσεις μπορούν να στηριχθούν στο άρθρο 21 του COM(97) 49 τελικό το οποίο αφορά τις κοινοτικές στρατηγικές κατά της ρύπανσης από ορισμένους ρύπους. Το άρθρο 21 περιείχε ήδη πολλά από τα απαιτούμενα στοιχεία· αρκεί επομένως η επαναδιατύπωσή του για να εισαχθούν όλες οι βασικές διατάξεις της οδηγίας 76/464/ΕΟΚ.

Κύριο πλεονέκτημα του άρθρου 21 ήταν η ευρύτητά του: επέτρεπε να συνυπολογίζονται όλες οι πηγές ενός συγκεκριμένου προβλήματος ρύπανσης και όχι μόνο οι πηγές που αφορούν διεργασίες και να επιλέγεται ο καταλληλότερος συνδυασμός ελέγχων. Η θεώρηση αυτή διατηρείται στην παρούσα τροποποίηση. Οι στόχοι των αλλαγών που εισάγονται στο άρθρο 21 συνοψίζονται στα εξής:

(i) εισαγωγή μεθόδου επιλογής των επικίνδυνων ουσιών οι οποίες πρέπει να αποτελούν αντικείμενο δράσης κατά προτεραιότητα·

(ii) καθορισμός πλαισίου δράσης για τις ουσίες προτεραιότητας το οποίο να περιλαμβάνει:

(α) προσδιορισμό των σημαντικών πηγών προέλευσης των εκπομπών, οι οποίες μπορεί να είναι τόσο διεργασίες όσο και προϊόντα·

(β) ανάλυση για τον προσδιορισμό του αναλογικού επιπέδου ελέγχου και του αποδοτικότερου ως προς το κόστος συνδυασμού ελέγχων των εν λόγω πηγών όπου, όταν πρόκειται για διεργασίες, εφαρμόζεται ο έλεγχος με χρήση των βέλτιστων διαθέσιμων τεχνικών, όπως προβλέπεται από τη συνδυασμένη θεώρηση και από τις κείμενες διατάξεις της οδηγίας 76/464/ΕΟΚ.

2.1 Προσδιορισμός ουσιών προτεραιότητας

Ένα από τα προβλήματα της οδηγίας 76/464/ΕΟΚ είναι ότι δεν προβλέπει κανένα τρόπο διάκρισης των ουσιών οι οποίες θα έπρεπε να εξετάζονται κατά προτεραιότητα από το σύνολο των ουσιών του παραρτήματος Ι. Καθοριστικό στοιχείο για την επιτυχία και αξιοπιστία κάθε προγράμματος για τις επικίνδυνες ουσίες είναι να εξετάζονται οι ουσίες κατά ομάδες διαχειρίσιμου μεγέθους, να εφαρμόζονται ανοικτά και διαφανή κριτήρια για τον καθορισμό των ουσιών προτεραιότητας και να εγκρίνονται για το σύνολο της Κοινότητας, σύμφωνα με τις θεσπισμένες από τη Συνθήκη διαδικασίες, οι επιλεγόμενες με βάση τα εν λόγω κριτήρια ουσίες. Σκοπός των προτεινόμενων τροποποιήσεων είναι να θεσπιστεί πλαίσιο βάσει του οποίου θα προσδιοριστούν οι ουσίες προτεραιότητας με μεταγενέστερες προτάσεις. Η Επιτροπή επομένως θα υποβάλει χωριστή πρόταση η οποία θα περιέχει έναν πρώτο κατάλογο ουσιών προτεραιότητας ο οποίος ενδεχομένως θα περιλαμβάνει περίπου 30 επικίνδυνες ουσίες· ο κατάλογος θα υποβληθεί πριν την 31 Δεκεμβρίου 1998 και θα εγκριθεί σύμφωνα με τις προβλεπόμενες στη Συνθήκη διαδικασίες.

Με τον μηχανισμό καθορισμού προτεραιοτήτων πρέπει να προσδιορίζονται οι ουσίες για τις οποίες ο συνδυασμός εγγενούς πιθανότητας ατυχήματος και περιβαλλοντικής έκθεσης είναι μέγιστος. Από τεχνική άποψη, θεωρείται ως «κίνδυνος» ο συνδυασμός των δύο αυτών παραγόντων· στην παράγραφο 2 προβλέπονται τρεις εναλλακτικές δυνατότητες για τον προσδιορισμό του «κινδύνου».

Πρώτη εναλλακτική δυνατότητα είναι η μέθοδος που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 793/93 του Συμβουλίου (άρθρο 21 παράγραφος 2 σημείο (α)). Έχει ήδη θεσπιστεί πρόγραμμα αξιολόγησης του κινδύνου βασισμένο στον εν λόγω κανονισμό και τα αποτελέσματά του θα είναι πρώτιστης σημασίας. Ωστόσο, για τον προσδιορισμό του κινδύνου από τις απορρίψεις στα ύδατα, του μόνου που λαμβάνεται υπόψη στην παρούσα τροποποίηση, ενδεχομένως να μην είναι απαραίτητο το σύνολο των μέτρων του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 793/93, δεδομένου ότι τα μόνα συναφή κριτήρια είναι οι υδάτινοι οδοί τοξικότητας για τον άνθρωπο και η υδάτινη οικοτοξικότητα. Στο άρθρο 21 παράγραφος 2 σημείο (β) ορίζεται κατά συνέπεια ένας δεύτερος τρόπος αξιολόγησης του κινδύνου ο οποίος εστιάζει μόνο σε αυτά τα δύο κριτήρια. Η στοχοθετημένη αυτή αξιολόγηση του κινδύνου, παρόλο που έχει πιο περιορισμένο πεδίο, πρέπει να εκτελείται συμφώνως προς τη μεθοδολογία που ορίζεται στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 793/93.

Σε περίπτωση που τα απαιτούμενα στοιχεία για την εφαρμογή της μεθοδολογίας του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 793/93 ευλόγως δεν είναι δυνατόν να συγκεντρωθούν στο διαθέσιμο χρονικό διάστημα, η Επιτροπή είναι αποφασισμένη να μην επιτρέψει να καθυστερήσει για το λόγο αυτό ο προσδιορισμός των ουσιών προτεραιότητας. Ωστόσο, ο προσδιορισμός των ουσιών προτεραιότητας πρέπει να εξακολουθήσει να γίνεται βάσει σαφούς διαφανούς μεθοδολογίας. Όταν το πρόβλημα ανακύψει, η Επιτροπή θα χρησιμοποιήσει απλουστευμένη διαδικασία εκτίμησης του κινδύνου, γνωστοποιώντας τη μεθοδολογία της, και συνεκτιμώντας όλα τα διαθέσιμα στοιχεία σχετικά με την πιθανότητα ατυχήματος και την έκθεση, όπως υποδεικνύεται στο άρθρο 21 παράγραφος 2 σημείο (γ).

Στο άρθρο 21 παράγραφος 3 δηλώνεται ότι η Επιτροπή, κατά τη σύνταξη της πρότασής της, θα λάβει υπόψη τις συστάσεις που της υποβάλλονται ή άλλα σχετικά στοιχεία, ειδικότερα τις συστάσεις της επιστημονικής επιτροπής τοξικότητας και οικοτοξικότητας χημικών ουσιών και τις συστάσεις εκ μέρους των διεθνών οργανισμών οι οποίοι ασχολούνται με το θαλάσσιο περιβάλλον. Με τον τρόπο αυτό διασφαλίζεται ότι κατά τον προσδιορισμό των προτεραιοτήτων η ευαισθησία των θαλάσσιων υδάτων καθώς και η ευαισθησία των γλυκών υδάτων συνυπολογίζονται. Το άρθρο 21 παράγραφος 4 αποτελεί απλώς μέτρο «καλής διαχείρισης». Το πιθανότερο είναι πως οι ουσίες προτεραιότητας θα περιέχονται ήδη σε μία από τις ομάδες ουσιών που απαριθμούνται στο παράρτημα VIII της πρότασης οδηγίας-πλαισίου για την πολιτική υδάτων και στο παράρτημα III της οδηγίας σχετικά με την ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχο της ρύπανσης αλλά, σε περίπτωση που δεν περιέχονται, η παράγραφος 4 προβλέπει να προστίθενται στους εν λόγω καταλόγους.

2.2 Πεδίο και φύση των ελέγχων

Όταν θα έχουν επιλεγθεί οι ουσίες προτεραιότητας, η Επιτροπή θα υποβάλει προτάσεις για σειρά ελέγχων, συμφώνως προς τις αρχές που θεσπίζονται στην παράγραφο 5 του αναθεωρημένου άρθρου 21. Το πρώτο στάδιο θα είναι ο εντοπισμός όλων των σημαντικών πηγών των σχετικών εκπομπών.

Το δεύτερο στάδιο θα είναι η επιλογή των κατάλληλων ελέγχων. Για τις εγκαταστάσεις που δεν εμπίπτουν στο πεδίο της οδηγίας 96/61/EK, αυτοί θα συνίστανται στον έλεγχο των οριακών τιμών εκπομπής ή σε ανάλογους ελέγχους βασισμένους στις βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές, όπως προβλέπεται από τη συνδυασμένη θεώρηση. Για τις εγκαταστάσεις ωστόσο που εμπίπτουν στο πεδίο της ανωτέρω οδηγίας, στην προβλεπόμενη στην οδηγία αυτή διαδικασία χορήγησης αδείας ούτως ή άλλως περιλαμβάνονται έλεγχοι βασισμένοι στις βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές. Στην εν λόγω οδηγία προβλέπεται επίσης, στο άρθρο 18, ενδεχόμενη εφαρμογή μέτρων σε κοινοτικό επίπεδο στις βιομηχανίες που υπόκεινται σε αυτήν η αναγκαιότητα εφαρμογής παρόμοιων μέτρων πρέπει να εκτιμάται στο πλαίσιο της συνδυασμένης θεώρησης και της προβλεπόμενης στο άρθρο 16 της οδηγίας 96/61 ανταλλαγής πληροφοριών.

Όσον αφορά τα προϊόντα, η εφαρμογή μέτρων θα στηριχθεί στους υφιστάμενους κοινοτικούς μηχανισμούς, όπου προβλέπονται, ή σε προτάσεις για άλλα κατάλληλα μέτρα.

Ουσιαστικό τμήμα της πρότασης αποτελούν η θεώρηση που περικλείει όλες τις πηγές ρύπανσης και η συστηματική ανάλυση των υφιστάμενων εναλλακτικών δυνατοτήτων όσον αφορά τον έλεγχο. Σε κάθε περίπτωση, η σωρευτική εφαρμογή μέτρων που αποβλέπουν στη σταδιακή εξάλειψη της ρύπανσης θα αποφασισθεί βάσει της αρχής της αποτελεσματικότητας ως προς το κόστος και της αναλογικότητας. Θα πρέπει επομένως να εξετάζεται το κόστος που επωμίζεται ο φορέας εκμετάλλευσης για να επιτύχει τη συμμόρφωση, το κόστος που επωμίζεται ο φορέας εκμετάλλευσης για τη διεκπεραίωση των διοικητικών διατυπώσεων και το διοικητικό κόστος για τη δημόσια αρχή που είναι υπεύθυνη για την υλοποίηση και την εφαρμογή των προβλεπόμενων ελέγχων.

Στην πράξη, όλα τα μέτρα που θα επιλεγθούν, είτε πρόκειται για τεχνικές και τεχνολογίες διεργασιών, είτε για ελέγχους προϊόντων είτε για άλλου είδους ελέγχους, θα πρέπει να ταξινομηθούν, όσον είναι εφικτό, με βάση το κόστος επίτευξης περαιτέρω μείωσης μιας ουσίας, λαμβάνοντας πάντοτε υπόψη τις πρακτικές πλευρές όσον αφορά την υλοποίηση και την εφαρμογή των μέτρων. Επομένως, για τη λήψη απόφασης σχετικά με την έκταση που θα πρέπει να προσλάβει η εξάλειψη μιας

συγκεκριμένης ουσίας, θα εκτιμάται κατά πόσο η επιδιωκόμενη μείωση είναι αναλογική προς το κόστος επίτευξής της.

Τα απαιτούμενα μέτρα για τις πηγές που αφορούν διεργασίες πρέπει να είναι οι πιο προηγμένες τεχνικές και τεχνολογίες ελέγχου της ρύπανσης οι οποίες είναι αιτιολογημένες ως προς την αναλογικότητα της μείωσης με το κόστος που επιφέρει. Πρόκειται για θεώρηση συνεπή με την υποχρέωση της Επιτροπής, που απορρέει από τη Συνθήκη, να εξετάζει τα πιθανά οφέλη από την ανάληψη ή την απουσία δράσης, συνεπή με όλη την υφιστάμενη πρακτική σχετικά με την κανονιστική ρύθμιση των διεργασιών και με την συμπερίληψη ζητημάτων σχετικών με το κόστος στον ορισμό για τις «βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές» που περιέχει η οδηγία 96/61/ΕΚ.

Ο προσδιορισμός του σημείου στο οποίο το κόστος της πρόσθετης μείωσης εμφανίζεται δυσανάλογο με τα οφέλη αποτελεί αναπόφευκτα ζήτημα υποκειμενικής κρίσης. Στο σημείο αυτό προέχει επομένως να εξασφαλιστεί ότι η Επιτροπή κρίνει, σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση, με τη μέγιστη διαφάνεια, ώστε να διευκολύνεται η διατύπωση σχολίων εκ μέρους των ενδιαφερομένων μερών και η εμπεριστατωμένη συζήτηση των ζητημάτων στα κοινοτικά όργανα.

Συμφώνως προς τη συνδυασμένη θεώρηση, για τις προσδιορισθείσες ουσίες προτεραιότητας θα πρέπει να εφαρμοσθούν και ποιοτικά πρότυπα, επιπροσθέτως των ελέγχων των εκπομπών, προκειμένου να εξασφαλιστεί το ανώτατο επίπεδο περιβαλλοντικής προστασίας που προβλέπεται στην παράγραφο 6 του άρθρου 21. Στην παράγραφο 7 εξετάζεται η περίπτωση μελλοντικής εμφάνισης ενός ειδικού προβλήματος ρύπανσης το οποίο δεν είχε προβλεφθεί κατά τη σύνταξη του καταλόγου των ουσιών προτεραιότητας και το οποίο θα πρέπει επείγοντως να αντιμετωπισθεί σε κοινοτικό επίπεδο.

2.3. Άλλα στοιχεία

Στόχος των υπόλοιπων προτεινόμενων τροποποιήσεων είναι να επαναληφθούν άλλες διατάξεις της υφιστάμενης δομής η οποία έχει θεσπιστεί με την οδηγία 76/464/ΕΟΚ και να διασφαλισθεί η συμβατότητα με την κείμενη νομοθεσία.

Το προοίμιο τροποποιείται ώστε να αντιστοιχεί στο τροποποιημένο κείμενο της πρότασης οδηγίας.

Εισάγεται ομάδα τροπολογιών που περιλαμβάνει τροποποιήσεις στα άρθρα 1, 2.1, 3.1, 13.1, 23, τους νέους ορισμούς 2.5.β και 2.5.γ και τις νέες παραγράφους 4.1.ε και 13.3.ix, ώστε να επεκταθεί το γεωγραφικό εύρος της οδηγίας-πλαισίου προκειμένου να αντιστοιχεί σε αυτό της οδηγίας 76/464/ΕΟΚ. Οι εν λόγω τροποποιήσεις προβλέπουν επίσης την ενσωμάτωση των απαιτήσεων της λοιπής κοινοτικής νομοθεσίας για τα θαλάσσια ύδατα στη δομή της οδηγίας-πλαισίου και τη θέσπιση στόχου για τα θαλάσσια ύδατα· για την εκπλήρωση του στόχου αυτού έχουν ήδη δεσμευθεί τα κράτη μέλη στο πλαίσιο της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για το Δίκαιο της Θάλασσας. Στο άρθρο 23 απαιτείται από την Επιτροπή να επανεξετάσει τις υποχρεώσεις σχετικά με το θαλάσσιο περιβάλλον υπό το φως των επιστημονικών εξελίξεων, ώστε να εξασφαλιστεί πλήρης ενσωμάτωση της διαχείρισης του θαλάσσιου περιβάλλοντος εντός του πλαισίου, όταν υφίσταται η απαιτούμενη επιστημονική βάση.

Μια άλλη σειρά τροποποιήσεων, που αφορούν τα άρθρα 2.20, 2.22, 2.23, 2.27, 2.30, 13.3.iv, 13.4 και 21.6, διασαφηνίζουν τον τρόπο με τον οποίο εντάσσεται στην οδηγία-πλαίσιο η υποχρέωση που προβλέπεται στο άρθρο 7 της οδηγίας 76/464/ΕΟΚ, για τη θέσπιση προγραμμάτων μείωσης της ρύπανσης για τους ρύπους του καταλόγου II της εν λόγω οδηγίας. Στην ουσία, το άρθρο 13.3.iv ορίζει ότι, όπου εντοπίζεται

ρύπανση, πρέπει να τίθενται ποιοτικά περιβαλλοντικά πρότυπα για τους σχετικούς ρύπους και να παρακολουθούνται τα ύδατα και ότι το πρόγραμμα μέτρων πρέπει να σχεδιάζεται με τρόπο που να εξασφαλίζει ότι τα πρότυπα έχουν επιτευχθεί (άρθρο 13.4). Ωστόσο, ως γενική υποχρέωση η οποία υπερκεράζει την προηγούμενη, στην παράγραφο 6 του άρθρου 21 απαιτείται από τα κράτη μέλη να θεσπίσουν πρότυπα για όλες τις ουσίες του καταλόγου προτεραιότητας για τις οποίες δεν έχουν ακόμη θεσπιστεί πρότυπα σε επίπεδο ΕΕ. Απλά απαιτείται από τα κράτη μέλη να αντιμετωπίζουν τις ουσίες αυτές, τις οποίες ούτως ή άλλως είναι υποχρεωμένη να αντιμετωπίσει η Κοινότητα, ώστε να εξασφαλιστεί ότι δεν υπάρχει κανονιστικό κενό στον έλεγχο τους στο μεσοδιάστημα πριν υποβληθούν τα πρότυπα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Οι εναπομένουσες τροποποιήσεις απλώς προσαρμόζουν τους ορισμούς ώστε να λαμβάνονται υπόψη τα νέα πρότυπα.

Η νέα παράγραφος 36 του άρθρου 2 ενσωματώνει τον ορισμό για τις «οριακές τιμές εκπομπής» που δίνεται στην οδηγία 96/61. Οι τιμές αυτές πρέπει να διασφαλίζουν την επίτευξη της απαιτούμενης βάσει της οδηγίας μείωσης η οποία, συμφώνως προς την συνδυασμένη προσέγγιση, συνίσταται στην απαιτούμενη από την κοινοτική νομοθεσία μείωση βάσει των βέλτιστων διαθέσιμων τεχνικών συν κάθε επιπλέον μείωση που απαιτείται για την επίτευξη του ποιοτικού προτύπου. Είναι επίσης δυνατόν να χρησιμοποιηθεί ισοδύναμος έλεγχος - δηλαδή ένας ο οποίος επιτυγχάνει την ίδια μείωση εντός της ίδιας προθεσμίας.

Το νέο σημείο (iv) της πρώτης παραγράφου του άρθρου 4 προκύπτει από την εφαρμογή της έννοιας της συνδυασμένης θεώρησης και προσθέτει στους σκοπούς της οδηγίας την εξάλειψη της ρύπανσης των υδάτων από ρύπους που έχουν προσδιοριστεί δυνάμει του άρθρου 21 και των υφιστάμενων θυγατρικών οδηγιών της οδηγίας 76/464/ΕΟΚ. Η εν λόγω διάταξη εξάλειψης επαναλαμβάνει το άρθρο 2 της οδηγίας 76/464/ΕΟΚ και είναι απαραίτητη για να καταδειχθεί ότι η κοινοτική πολιτική για τις επικίνδυνες ουσίες παραμένει αναλλοίωτη.

Η τροποποίηση της παραγράφου 1 του άρθρου 13 επαναλαμβάνει τους περιβαλλοντικούς στόχους της οδηγίας 76/464/ΕΟΚ που δεν έχουν ήδη ενσωματωθεί. Πρόκειται για τους εξής τρεις στόχους: μείωση της ρύπανσης από τις χημικές ουσίες οι οποίες δεν έχουν ενταχθεί σε πρόγραμμα εξάλειψης της ρύπανσης· σταθερή ποιότητα των υδάτων από την ημερομηνία έγκρισης της οδηγίας 76/464/ΕΟΚ· υποχρέωση να εξασφαλιστεί η εφαρμογή της οδηγίας ώστε να μην αυξηθεί η ρύπανση των θαλάσσιων υδάτων.

Η τροποποίηση του σημείου vi της παραγράφου 3 του άρθρου 13 της πρότασης επαναλαμβάνει τις διατάξεις της οδηγίας 76/464/ΕΟΚ σχετικά με τη χορήγηση αδειάς αλλά προβλέπει επίσης τη δυνατότητα να χορηγείται άδεια με βάση γενικούς δεσμευτικούς κανόνες οι οποίοι έχουν χρησιμοποιηθεί σε πολλά κράτη μέλη ως καταλληλότερος από διοικητική άποψη, σε σύγκριση με τις ατομικές άδειες, μηχανισμός ελέγχου της ρύπανσης από μικρές εγκαταστάσεις. Τα κράτη μέλη πρέπει να εξασφαλίσουν τον έλεγχο όλων των άλλων δραστηριοτήτων που επηρεάζουν την κατάσταση των υδάτων μέσω έγκρισης, χορήγησης αδειών ή προτέρας κανονιστικής ρύθμισης.

Το νέο σημείο viii της παραγράφου 3 του άρθρου 13 ενσωματώνει τις οριακές τιμές εκπομπής που έχουν θεσπιστεί με τις θυγατρικές οδηγίες της οδηγίας 76/464/ΕΟΚ στα βασικά μέτρα της παρούσας οδηγίας-πλαισίου· πρόκειται για λογική λύση δεδομένου ότι, με βάση τη συνδυασμένη θεώρηση, πρέπει να τηρούνται τα εν λόγω όρια καθώς και τα πρότυπα ποιότητας που έχουν θεσπιστεί από τις ανωτέρω οδηγίες και εφαρμόζονται ήδη κατά την έννοια του παραρτήματος Χ της παρούσας πρότασης-πλαισίου για την πολιτική υδάτων. Όπως και με τα ποιοτικά πρότυπα, δεν είναι καθόλου ικανοποιητικό να γίνεται μεταφορά των προτύπων χωρίς επανεξέταση,

στην περίπτωση αυτή υπό το φως τόσο των προτεινόμενων στο παρόν έγγραφο τροποποιήσεων των κριτηρίων ελέγχου όσο και της εξέλιξης των τεχνικών και της τεχνολογίας ελέγχου η οποία σημειώθηκε μετά την έγκρισή τους. Ωστόσο, η Επιτροπή παραμένει συνεπής στη δέσμευσή της, όπως διατυπώνεται στην αιτιολογική έκθεση του COM(97) 49 τελικό, ότι οι ουσίες που καλύπτονται από τις θυγατρικές οδηγίες θα είναι από τις πρώτες που θα επανεξεταστούν στο πλαίσιο του άρθρου 21. Αυτή η θεώρηση θα περιλαμβάνει βεβαίως επανεξέταση τόσο των ποιοτικών προτύπων όσο και των οριακών τιμών εκπομπής.

Το παράρτημα ΙΧ (σχετικά με τις αρχές που θα ακολουθήσει η Επιτροπή για να αναπτύξει τις δικές της στρατηγικές κατά την έννοια του άρθρου 21) καταργείται καθώς το περιεχόμενό του καλύπτεται από τη νέα έκδοση του άρθρου 21 και το παράρτημα Χ, το οποίο αριθμείται εκ νέου ως παράρτημα ΙΧ, απλώς τροποποιείται ώστε να διασφαλίζεται ότι η ορολογία της οδηγίας 76/464/ΕΟΚ είναι συνεπής με τους ορισμούς που περιέχονται στην παρούσα πρόταση.

Οι τροποποιήσεις του άρθρου 26 διευθετούν την κατάργηση της οδηγίας 76/464/ΕΟΚ. Οι τροποποιήσεις του άρθρου 21 της οδηγίας πλαισίου για την πολιτική υδάτων επαναλαμβάνουν τις διατάξεις του άρθρου 6 της οδηγίας 76/464/ΕΟΚ σχετικά με τη θέσπιση βάσης για περαιτέρω κοινοτική δράση όσον αφορά τις επικίνδυνες ουσίες. Η διάταξη αυτή μπορεί επομένως να καταργηθεί την ημερομηνία έναρξης ισχύος της οδηγίας-πλαίσιο. Οι λοιπές διατάξεις της οδηγίας 76/464/ΕΟΚ αφορούν τις απαιτήσεις για χορήγηση άδειας διάθεσης, ορισμούς σχετικά με τον έλεγχο των διαθέσεων και τη θέσπιση προγραμμάτων μέτρων για ουσίες που δεν τυχαίνουν κανονιστικής ρύθμισης σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Αυτές θα επαναληφθούν από την οδηγία-πλαίσιο έως την ημερομηνία κατά την οποία τα προγράμματα μέτρων δυνάμει της οδηγίας είναι λειτουργικά, δηλαδή έως την 31η Δεκεμβρίου 2007. Επομένως είναι δυνατόν να καταργηθεί η οδηγία στο σύνολό της την ημερομηνία αυτή.

2.4 Νομική βάση

Καμία από τις παρούσες προτεινόμενες τροποποιήσεις δεν επηρεάζει την αρχική επιλογή του άρθρου της Συνθήκης 130Σ πρώτη παράγραφος ως νομικής βάσης. Τα προτεινόμενα μέτρα για έλεγχο των εκπομπών επικίνδυνων ουσιών στην πηγή αποβλέπουν στην επίτευξη του στόχου που θέτει το άρθρο 130Ρ της Συνθήκης για υψηλό επίπεδο προστασίας του περιβάλλοντος και εμπίπτουν σαφώς στο πεδίο της πρώτης παραγράφου του άρθρου 130Σ.

3. ΕΚΤΙΜΗΣΗ ΤΩΝ ΕΠΙΠΤΩΣΕΩΝ ΣΤΙΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

Με τις παρούσες τροπολογίες επαναλαμβάνεται στην πρόταση-πλαίσιο για την πολιτική υδάτων το πλαίσιο για τον έλεγχο της ρύπανσης από επικίνδυνες ουσίες το οποίο θεσπίζει η οδηγία 76/464/ΕΟΚ. Δεν υπάρχουν πρόσθετα στοιχεία και οι εν λόγω διατάξεις δεν επιφέρουν πρόσθετο κόστος. Οι προτάσεις που θα υποβληθούν μελλοντικά βάσει του ανωτέρω πλαισίου θα βασιστούν, όπως εξηγείται ανωτέρω, σε πλήρη ανάλυση της αναλογικότητας των σχετικών μέτρων.

Κατά το σχεδιασμό του παρόντος πλαισίου μελλοντικής δράσης, απασχόλησε ιδιαίτερα η ανάγκη να εξασφαλιστεί μια δομή με την οποία δεν επωμίζεται η βιομηχανία, και ιδίως οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις, περιττές επιβαρύνσεις ή δαπάνες συμμόρφωσης. Επομένως η ανάλυση σχετικά με το κατάλληλο επίπεδο και συνδυασμό ελέγχων θα συνεκτιμήσει ιδιαιτέρως τις επιπτώσεις των διαφορών κλίμακας στο κόστος εφαρμογής ενός μέτρου. Σαφώς, όταν για εγκαταστάσεις μικρότερες ενός συγκεκριμένου μεγέθους είναι προφανές ότι δεν είναι δυνατόν να είναι οι έλεγχοι ανάλογοι της επιδιωκόμενης μείωσης, θα πρέπει να καθοριστούν τιμές

κατωφλίου ώστε να αποκλείονται αυτές οι εγκαταστάσεις από το πεδίο εφαρμογής όλων των μέτρων.

Τροποποιημένη πρόταση

ΟΔΗΓΙΑΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

περί θεσπίσεως πλαισίου κοινοτικής δράσης
στο πεδίο της πολιτικής υδάτων (COM(97) 49 τελικό)

Προοίμιο

1) Παρεμβάλλεται το ακόλουθο σημείο στην αιτιολογική σκέψη:

«18α. ότι, συμφώνως για λόγους προφύλαξης και πρόληψης στην πηγή, πρέπει να εξαλειφθεί η ρύπανση που οφείλεται στη διάθεση επικίνδυνων ουσιών· ότι, βασιζόμενο σε πρόταση της Επιτροπής, το Συμβούλιο πρέπει να εγκρίνει τις ουσίες προτεραιότητας· ότι, βασιζόμενο σε προτάσεις της Επιτροπής, το Συμβούλιο πρέπει να θεσπίσει μέτρα για τη σταδιακή εξάλειψη της ρύπανσης από τις εν λόγω ουσίες, συνεκτιμώντας τις κυριότερες πηγές καθώς και την αποτελεσματικότητα από πλευράς κόστους και την αναλογικότητα των διαφόρων εναλλακτικών λύσεων μείωσης·»

2) Προστίθεται το ακόλουθο σημείο στην αιτιολογική σκέψη:

«38. ότι οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας επαναλαμβάνουν το πλαίσιο για τον έλεγχο της ρύπανσης από επικίνδυνες ουσίες το οποίο θεσπίστηκε με την οδηγία 76/464/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 4ης Μαΐου 1976 περί ρυπάνσεως που προκαλείται από ορισμένες επικίνδυνες ουσίες που εκχέονται στο υδάτινο περιβάλλον της Κοινότητας*· ότι επομένως η εν λόγω οδηγία πρέπει να καταργηθεί από την ημερομηνία κατά την οποία τα προγράμματα μέτρων που έχουν θεσπιστεί δυνάμει της παρούσας οδηγίας καταστούν λειτουργικά·

* ΕΕ L 129, 18.5.1976; σ. 23, οδηγία όπως τροποποιήθηκε από τη οδηγία 91/692/ΕΟΚ, (ΕΕ L 377, 31.12.1991, σ. 48) »

Το Άρθρο 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

Άρθρο 1

Σκοπός

Σκοπός της παρούσας οδηγίας είναι η καθιέρωση πλαισίου για την προστασία των υδάτων στην Κοινότητα, το οποίο πλαίσιο:

α) όσον αφορά τα επιφανειακά γλυκά ύδατα, τις εκβολές, τα παράκτια και τα υπόγεια ύδατα:

(i) να αποτρέπει την περαιτέρω επιδείνωση, προστατεύει και βελτιώνει την κατάσταση των υδάτινων οικοσυστημάτων, καθώς και των χερσαίων οικοσυστημάτων σε ό,τι αφορά τις ανάγκες τους σε ύδωρ·

(ii) προωθεί την αειφόρο κατανάλωση του ύδατος βάσει μακροπρόθεσμης προστασίας των διαθέσιμων υδάτινων πόρων και

- β) όσον αφορά τα χωρικά και λοιπά θαλάσσια ύδατα, ενσωματώνει τις απαιτήσεις προστασίας που προβλέπονται από την κοινοτική νομοθεσία και τη Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για το Δίκαιο της Θάλασσας·

και συμβάλλει με αυτό τον τρόπο στην παροχή ύδατος στις ποιότητες και ποσότητες που απαιτούνται για την αειφόρο χρήση των ως άνω πόρων."

Άρθρο 2

1. Το σημείο 1 αντικαθίσταται από τον ακόλουθο:

«1. Ως "επιφανειακά ύδατα" νοούνται τα γλυκά ύδατα επιφανείας, οι εκβολές, τα παράκτια ύδατα, τα χωρικά ύδατα και τα λοιπά θαλάσσια ύδατα. Ωστόσο για τους σκοπούς των ορισμών των σημείων 17 έως 20, ο όρος νοείται ότι δεν περιλαμβάνει τα χωρικά και τα λοιπά θαλάσσια ύδατα και, για τους σκοπούς των ορισμών των σημείων 21, 22 και 23, ο όρος νοείται ότι δεν περιλαμβάνει τα λοιπά θαλάσσια ύδατα. Για τους σκοπούς των ορισμών των σημείων 13 και 14 και του άρθρου 4, ο όρος νοείται ότι δεν περιλαμβάνει τα λοιπά θαλάσσια ύδατα και ότι περιλαμβάνει τα χωρικά ύδατα μόνον όσον αφορά τη χημική κατάσταση. »

2. Παρεμβάλλονται τα ακόλουθα σημεία 5α και 5β:

ΠΡΟΣΤΙΘΕΝΤΑΙ τα ακόλουθα:

«5α. Ως «χωρικά ύδατα» νοείται το σύνολο των υδάτων που έχουν χαρακτηριστεί από τα κράτη μέλη ως τέτοια δυνάμει της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για το Δίκαιο της Θάλασσας και τα οποία δεν εμπίπτουν στους ορισμούς των σημείων 2 έως 5.

5β. Ως "θαλάσσια ύδατα" νοούνται το σύνολο των υδάτων που έχουν χαρακτηριστεί από τα κράτη μέλη ως εμπίπτοντα στην αποκλειστική οικονομική ζώνη τους δυνάμει της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για το Δίκαιο της Θάλασσας και τα οποία δεν εμπίπτουν στους ορισμούς των σημείων 2 έως 5α".

3. Το σημείο 20, πρώτο εδάφιο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«20. Ως "καλή οικολογική κατάσταση" νοείται η οικολογική κατάσταση στην οποία φθάνει ένα υδατικό σύστημα που αποδεδειγμένα επηρεάζεται αισθητά από ανθρώπινες δραστηριότητες, και το οποίο μολαταύτα παρουσιάζει πλούσιο, ισόρροπο και αειφόρο οικοσύστημα. Η επίτευξη καλής οικολογικής κατάστασης συνεπάγεται επίτευξη κάθε φυσικοχημικού, φυσικού και βιολογικού προτύπου που έχει θεσπιστεί για να εξασφαλίζει την επίτευξη καλής οικολογικής κατάστασης, συμπεριλαμβανομένων των ποιοτικών περιβαλλοντικών προτύπων που ορίζονται στο άρθρο 13 παράγραφος 3, στοιχείο δ) σημείο ii). »

4. Τα σημεία 22 και 23 αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

- «22. Ως "υψηλή χημική κατάσταση" νοείται η χημική κατάσταση που μπορεί να επιτύχει ένα υδατικό σύστημα, στο οποίο κανένας ρύπος δεν εμφανίζεται σε ποσοστά ανώτερα εκείνων της φυσικής κατάστασης.
23. Ως "καλή χημική κατάσταση" νοείται η χημική κατάσταση που έχει επιτύχει ένα υδατικό σύστημα, στο οποίο οι συγκεντρώσεις ρύπων δεν υπερβαίνουν τα πρότυπα περιβαλλοντικής ποιότητας τα οποία ορίζονται στο παράρτημα ΙΧ και δυνάμει της παραγράφου 6 του άρθρου 21, καθώς και δυνάμει άλλων συναφών κοινοτικών νομοθετημάτων που θεσπίζουν ποιοτικά περιβαλλοντικά πρότυπα, και στα οποία οι τάσεις των στοιχείων παρακολούθησης δεν υποδηλώνουν ότι στο μέλλον τα εν λόγω ποιοτικά περιβαλλοντικά πρότυπα θα ξεπεραστούν."
5. Το σημείο 27 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:
- «27. Ως "ρύποι" νοείται κάθε ουσία που εμπεριέχει τον κίνδυνο να προκαλέσει ρύπανση, ιδίως αυτές που αναφέρονται στο παράρτημα VIII."
6. Το σημείο 30, δεύτερο εδάφιο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:
- "Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, τα ποιοτικά περιβαλλοντικά πρότυπα ορίζονται σε κοινοτικό επίπεδο στο παράρτημα ΙΧ και δυνάμει του άρθρου 21 παράγραφος 6. Επιπλέον, πρέπει να θεσπιστούν ποιοτικά περιβαλλοντικά πρότυπα από τα κράτη μέλη σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου 8, όσον αφορά τα ύδατα που χρησιμοποιούνται για τη λήψη ποσίμου ύδατος, δυνάμει του άρθρου 13, παράγραφος 3, στοιχείο iv), όσον αφορά τα ύδατα που δεν επιτυγχάνουν καλή οικολογική κατάσταση, και δυνάμει του άρθρου 21, παράγραφος 6 όσον αφορά τις ουσίες προτεραιότητας για τις οποίες δεν έχουν ακόμη θεσπιστεί κοινοτικά πρότυπα. Όλα τα ανωτέρω ποιοτικά περιβαλλοντικά πρότυπα πρέπει να θεωρούνται επίσης ως ποιοτικά περιβαλλοντικά πρότυπα για τους σκοπούς του άρθρου 2 σημείο 7 και του άρθρου 10 της οδηγίας 96/61/ΕΚ."
7. Προστίθενται τα ακόλουθα σημεία 36 και 37:
- «36. Ως «οριακές τιμές εκπομπής» νοείται η μάζα, εκφρασμένη σε σχέση με ορισμένες ειδικές παραμέτρους, η συγκέντρωση ή/και η στάθμη μιας εκπομπής, της οποίας δεν επιτρέπεται η υπέρβαση κατά τη διάρκεια μιας ή περισσοτέρων συγκεκριμένων χρονικών περιόδων. Οριακές τιμές εκπομπής μπορούν επίσης να ορίζονται και για συγκεκριμένες ομάδες, οικογένειες ή κατηγορίες ουσιών, ιδίως δε όσες προσδιορίζονται στο άρθρο 21.
- Οι οριακές τιμές εκπομπής ουσιών ισχύουν κανονικά στο σημείο όπου οι εκπομπές βγαίνουν από την εγκατάσταση, χωρίς να υπολογίζεται, για τον προσδιορισμό τους, η τυχόν αραίωσή τους. Όσον αφορά τις έμμεσες απορρίψεις στο νερό, οι επιπτώσεις ενός σταθμού καθαρισμού λυμάτων μπορούν να συνυπολογίζονται κατά τον προσδιορισμό των οριακών τιμών εκπομπής της εγκατάστασης, υπό την προϋπόθεση ότι κατοχυρώνεται ισοδύναμο επίπεδο προστασίας του όλου περιβάλλοντος και ότι δεν γεννώνται μεγαλύτερα ρυπαντικά φορτία για το περιβάλλον.
37. Ως «ισοδύναμος έλεγχος μιας οριακής τομής εκπομπής» νοείται ένας άλλος έλεγχος ο οποίος διασφαλίζει ότι επιτυγχάνεται η απαιτούμενη βάση της παρούσας οδηγίας μείωση εντός της προθεσμίας που καθορίζεται στην παρούσα οδηγία.»

Άρθρο 3

Η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

- *1. Τα κράτη μέλη προσδιορίζουν τις επί μέρους λεκάνες απορροής ποταμών που κείνται στο εσωτερικό της εθνικής τους επικράτειας και, για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, τις υπάγουν σε αυτοτελείς ζώνες λεκανών απορροής ποταμών. Οι μικρές λεκάνες απορροής ποταμών ενδεχομένως συνδυάζονται με μεγαλύτερες λεκάνες απορροής ποταμών ή ενώνονται με γειτονικές μικρές λεκάνες απορροής για το σχηματισμό αυτοτελών ζωνών λεκανών απορροής ποταμών, όπου ενδείκνυται. Κατά το μέτρο που τα υπόγεια ύδατα δεν ακολουθούν πλήρως μία συγκεκριμένη λεκάνη απορροής, τα εν λόγω υπόγεια ύδατα χαρακτηρίζονται ότι ανήκουν στην πλησιέστερη ή την προσφορότερη περιοχή λεκανών απορροής ποταμού. Τα παράκτια, χωρικά και λοιπά θαλάσσια ύδατα υπάγονται στην πλησιέστερη ή την προσφορότερη περιοχή λεκάνης απορροής ποταμού. Ωστόσο, με την επιφύλαξη του άρθρου 4 παράγραφος 1 στοιχείο ε), οι υποχρεώσεις όσον αφορά τις περιοχές λεκάνης απορροής ποταμών πρέπει να εφαρμόζονται για τα χωρικά ή λοιπά θαλάσσια ύδατα μόνο στο βαθμό που οι εν λόγω υποχρεώσεις έχουν ήδη θεσπιστεί σε άλλες κοινοτικές πράξεις.»

Άρθρο 4

Στην παράγραφο 1 προστίθενται τα ακόλουθα στοιχεία δ) και 3):

« δ) να εξαλειφθεί η ρύπανση των υδάτων που προκαλούν ορισμένοι ρύποι υπό την έννοια του άρθρου 13 παράγραφος 3 στοιχείο η).

ε) να επιτευχθεί συμμόρφωση με όλες τις απαιτήσεις της λοιπής κοινοτικής νομοθεσίας για τα χωρικά και λοιπά θαλάσσια ύδατα και να ληφθούν όλα τα συνεπή με το διεθνές δίκαιο μέτρα που είναι απαραίτητα για την πρόληψη, τη μείωση και τον έλεγχο της ρύπανσης του θαλάσσιου περιβάλλοντος από οποιαδήποτε πηγή, χρησιμοποιώντας για το σκοπό αυτό τα καλύτερα εφαρμόσιμα μέτρα που έχουν στη διάθεσή τους και είναι ανάλογα με τις δυνατότητές τους.»

Άρθρο 13

- 1) Η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από τα ακόλουθα:

«1. Τα κράτη μέλη επιβάλλουν σε κάθε περιοχή λεκάνης απορροής ποταμού την καθιέρωση προγράμματος μέτρων για την επίτευξη των περιβαλλοντικών στόχων που διατυπώνονται στο άρθρο 4. Σύμφωνα με το άρθρο 16, τα προγράμματα μέτρων αποτελούν μέρος των σχεδίων διαχείρισης λεκανών απορροής ποταμών. Κατά τη σύνταξη και την θέση σε λειτουργία των εν λόγω προγραμμάτων, τα κράτη μέλη τηρούν τις περιβαλλοντικές απαιτήσεις που ορίζονται στην οδηγία 76/464/ΕΟΚ.»

- 2) Η παράγραφος 3 στοιχείο α) δεύτερο εδάφιο αντικαθίσταται από τα ακόλουθα:

« Προκειμένου για τα βασικά μέτρα που αναφέρονται στην εκπομπή ρύπων, εφαρμόζεται συνδυασμένη προσέγγιση με χρησιμοποίηση του ελέγχου της ρύπανσης στην πηγή μέσω του καθορισμού οριακών τιμών εκπομπής ή ισοδυνάμων ελέγχων και του καθορισμού ποιοτικών περιβαλλοντικών προτύπων για τους σχετικούς ρύπους. »

- 3) Η παράγραφος 3 στοιχείο δ) αντικαθίσταται από τα ακόλουθα:
- « δ) τα ακόλουθα μέτρα που εφαρμόζονται για όλα τα υδατικά συστήματα με κατάσταση λιγότερο από "καλή":
- i) εντατικότερη παρακολούθηση της έκτασης και της φύσης της ρύπανσης στο εσωτερικό του υδατικού συστήματος
 - ii) θέσπιση ποιοτικών περιβαλλοντικών προτύπων για τους ρύπους που θα έχουν προσδιοριστεί, τα οποία να εξασφαλίζουν ότι ο στόχος που τίθεται στο άρθρο 4 σχετικά με την οικολογική κατάσταση θα έχει επιτευχθεί έως τις 31 Δεκεμβρίου 2010. Τα εν λόγω πρότυπα πρέπει να είναι αυστηρά τουλάχιστον όσο τα πρότυπα που ορίζονται στο παράρτημα ΙΧ ή στο άρθρο 21 παράγραφος 6 ή σε άλλες σχετικές κοινοτικές πράξεις·
 - iii) έρευνα της πηγής της ρύπανσης, και
 - iv) άμεση επανεξέταση όλων των σχετικών εξουσιοδοτήσεων και αδειών διάθεσης, και δράση που εξαρτάται από το επίπεδο του σχετικού κινδύνου. »
4. Η παράγραφος 3 στοιχείο στ) αντικαθίσταται από τα ακόλουθα:
- «στ) απαίτηση για προηγούμενη χορήγηση άδειας, ή καταχώριση βασιζόμενη σε γενικούς δεσμευτικούς κανόνες, για όλες τις διαθέσεις από διεργασίες οι οποίες ενδεχομένως περιέχουν σημαντικές ποσότητες οποιουδήποτε ρύπου, ιδίως δε των ρύπων που απαριθμούνται στο παράρτημα VIII, και για προηγούμενη χορήγηση άδειας, προηγούμενη κανονιστική ρύθμιση ή καταχώριση βασιζόμενη σε γενικούς δεσμευτικούς κανόνες για όλες τις άλλες δραστηριότητες ή ομάδες δραστηριοτήτων που είναι δυνατό να έχουν αρνητικές επιπτώσεις στην κατάσταση του ύδατος σε όσες περιπτώσεις δεν προβλέπεται αντίστοιχη άδεια, κανονιστική ρύθμιση ή καταχώριση από άλλη κοινοτική νομοθεσία. Οι όροι της άδειας, της κανονιστικής ρύθμισης ή οι γενικοί δεσμευτικοί κανόνες πρέπει να έχουν προβλεφθεί με τρόπο που να εξασφαλίζει ότι πληρούνται οι προβλεπόμενες στην παρούσα οδηγία υποχρεώσεις. Η άδεια, η κανονιστική ρύθμιση και οι γενικοί δεσμευτικοί κανόνες πρέπει να επανεξετάζονται περιοδικώς και, εφόσον χρειάζεται, να εκσυγχρονίζονται. Όσον αφορά τις διαθέσεις από διεργασίες, η άδεια και οι γενικοί δεσμευτικοί κανόνες πρέπει να προβλέπουν οριακές τιμές εκπομπής ή άλλους ισοδύναμους περιορισμούς για τους σχετικούς ρύπους.»
5. Στην παράγραφο 3 προστίθενται τα ακόλουθα στοιχεία η) και θ):
- « η) τις οριακές τιμές εκπομπής ή ισοδύναμους ελέγχους και τα ποιοτικά πρότυπα που προβλέπονται στις απαριθμούμενες στο παράρτημα ΙΧ οδηγίες και τα μέτρα που θεσπίζονται δυνάμει του άρθρου 21. Εφόσον δεν ορίζεται διαφορετικά στις οδηγίες, πρέπει να υπάρχει συμμόρφωση με τις οριακές τιμές εκπομπής που ορίζονται στις απαριθμούμενες στο παράρτημα ΙΧ οδηγίες έως την ημερομηνία κατά την οποία το πρόγραμμα μέτρων καταστεί λειτουργικό, την 31η Δεκεμβρίου 2007.

- « θ) τα μέτρα που απαιτούνται για την εκπλήρωση των υποχρεώσεων για τα χωρικά και λοιπά θαλάσσια ύδατα που προβλέπονται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 στοιχείο ε). »
6. Η παράγραφος 4 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:
- «4. "Συμπληρωματικά μέτρα" είναι τα μέτρα εκείνα που καταρτίζονται και τίθενται σε εφαρμογή επιπλέον των βασικών μέτρων, με σκοπό την επίτευξη των στόχων που προβλέπονται από το άρθρο 4. Το πρόγραμμα μέτρων περιλαμβάνει όσα συμπληρωματικά μέτρα θεωρούνται αναγκαία για την επίτευξη αυτών των στόχων, συμπεριλαμβανομένων των θεωρούμενων απαραίτητων για την επίτευξη των ποιοτικών περιβαλλοντικών προτύπων που προβλέπονται στην παράγραφο 3, στοιχείο δ) σημείο ii) της παραγράφου β), κυρίως σχετικά με την αειφόρο κατανάλωση ύδατος. Το μέρος Β του παραρτήματος VI περιέχει μη εξαντλητικό κατάλογο συμπληρωματικών μέτρων. »

Το Άρθρο 21 αντικαθίσταται από τα ακόλουθα:

«Άρθρο 21

Στρατηγικές κατά της ρύπανσης των υδάτων

1. Το Συμβούλιο εγκρίνει ειδικά μέτρα κατά της ρύπανσης των υδάτων από μεμονωμένους ρύπους ή ομάδες ρύπων που εμφανίζουν μη αποδεκτή πιθανότητα περιβαλλοντικού ατυχήματος.
2. Η Επιτροπή υποβάλλει πρόταση για τον καθορισμό καταλόγου ουσιών πρώτης προτεραιότητας έως την 31η Δεκεμβρίου 1998. Στις ουσίες αποδίδεται σειρά προτεραιότητας βάσει του κινδύνου που εμφανίζουν για το υδατικό περιβάλλον, ή μέσω αυτού, ο οποίος προσδιορίζεται με:
 - (α) αξιολόγηση του κινδύνου διεξαγόμενη σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 793/93 του Συμβουλίου(*).
 - (β) στοχοθετημένη αξιολόγηση του κινδύνου (συμφώνως προς τη μέθοδο του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 793/93) η οποία επικεντρώνεται αποκλειστικά στην υδάτινη οικοτοξικότητα και την τοξικότητα για τον άνθρωπο μέσω του υδάτινου περιβάλλοντος.ή, όταν αποδεικνύεται ανέφικτο εντός του χρονοδιαγράμματος,
 - (γ) απλοποιημένη διαδικασία αξιολόγησης του κινδύνου με την οποία συνεκτιμώνται:
 - (i) στοιχεία σχετικά με την εγγενή πιθανότητα ατυχήματος που εμφανίζει η ουσία, ιδίως σχετικά με την υδάτινη οικοτοξικότητά της και την τοξικότητα για τον άνθρωπο μέσω υδάτινων οδών έκθεσης· και
 - (ii) στοιχεία από την παρακολούθηση εκτεταμένης περιβαλλοντικής μόλυνσης· και

- (iii) άλλοι παράγοντες οι οποίοι αποδεδειγμένα στοιχειοθετούν πιθανότητα εμφάνισης εκτεταμένης περιβαλλοντικής μόλυνσης, όπως ο παραγόμενος ή χρησιμοποιούμενος όγκος της σχετικής ουσίας και οι τρόποι χρήσης της.

Η Επιτροπή επανεξετάζει τον κατάλογο ουσιών προτεραιότητας έως την 31η Δεκεμβρίου 2004 και, στη συνέχεια, ανά 6ετία και υποβάλλει προτάσεις όπου είναι ενδεδειγμένο.

3. Κατά την επεξεργασία της πρότασής της, η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη συστάσεις που διατυπώνουν η Επιστημονική επιτροπή τοξικότητας και οικοτοξικότητας χημικών ουσιών, τα κράτη μέλη, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Περιβάλλοντος, κοινοτικά ερευνητικά προγράμματα, διεθνείς οργανισμοί των οποίων είναι μέλος η, ευρωπαϊκές επιχειρηματικές οργανώσεις, συμπεριλαμβανομένων αυτών που εκπροσωπούν τις ΜΜΕ, ευρωπαϊκοί περιβαλλοντικοί οργανισμοί και λοιπά συναφή στοιχεία που υποπίπτουν στην προσοχή της.
4. Όταν οι ουσίες του καταλόγου ουσιών προτεραιότητας δεν περιλαμβάνονται στο παράρτημα VIII της παρούσας οδηγίας ή στο παράρτημα III της οδηγίας 96/61/ΕΚ, πρέπει να προστεθούν σ' αυτό.
5. Για τις ουσίες που περιλαμβάνονται στον κατάλογο προτεραιότητας, η Επιτροπή υποβάλλει προτάσεις για έλεγχο των κυριότερων πηγών των σχετικών εκπομπών λαμβάνοντας υπόψη όλες τις πηγές, τόσο προϊόντα όσο και διεργασίες, και προσδιορίζει τον αποτελεσματικότερο από πλευράς κόστους και αναλογικότητας συνδυασμό ελέγχων. Όπου ενδείκνυται, τα μέτρα σε κοινοτικό επίπεδο για τον έλεγχο των διαδικασιών πρέπει να θεσπιστούν κατά κλάδο.

Όταν η πηγή είναι ρυπαίνουσα διεργασία, μη υπαγόμενη στην οδηγία 96/61/ΕΚ, οι έλεγχοι που αφορούν διεργασίες συνίστανται στον έλεγχο των οριακών τιμών εκπομπής ή σε ανάλογους ελέγχους βάσει των καλύτερων διαθέσιμων τεχνικών. Για τις εγκαταστάσεις που ελέγχονται βάσει της οδηγίας 96/61/ΕΚ, η Επιτροπή εξετάζει την ανάγκη για περαιτέρω ελέγχους, συμπεριλαμβανομένης της λήψης μέτρων βάσει του άρθρου 18 της εν λόγω οδηγίας.

Οι έλεγχοι που αφορούν προϊόντα περιλαμβάνουν:

- α) επανεξέταση των σχετικών αδειών που έχουν εκδοθεί δυνάμει της οδηγίας 91/414/ΕΟΚ του Συμβουλίου(**) και της οδηγίας [βιοκτόνα] του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου(***)
- β) θέσπιση μέτρων δυνάμει της οδηγίας 76/769/ΕΟΚ του Συμβουλίου(***) ή του κανονισμού (ΕΟΚ) 2455/92 του Συμβουλίου(****)
- γ) θέσπιση μέτρων δυνάμει του κανονισμού αριθ. (ΕΟΚ) 880/92 του Συμβουλίου(*****)
- δ) θέσπιση άλλων κατάλληλων μέτρων.

Κάθε πρόταση για ελέγχους πρέπει να προβλέπει τρόπους επανεξέτασης και εκσυγχρονισμού τους.

6. Η Επιτροπή υποβάλλει προτάσεις για ποιοτικά πρότυπα που αφορούν τις συγκεντρώσεις των ουσιών προτεραιότητας στα ύδατα, τα ιζήματα και τον βιόκοσμο. Όταν δεν έχουν θεσπιστεί σχετικά πρότυπα σε κοινοτικό επίπεδο, τα κράτη μέλη περιλαμβάνουν στο σχέδιο διαχείρισης της λεκάνης απορροής ποταμού ποιοτικά περιβαλλοντικά πρότυπα για τις εν λόγω ουσίες τα οποία αφορούν όλα τα ύδατα που επηρεάζονται από τη διάθεση των ουσιών αυτών.
7. Η Επιτροπή μπορεί να επεξεργασθεί στρατηγικές κατά της ρύπανσης των υδάτων από άλλο ρύπο ή ομάδα ρύπων, συμπεριλαμβανομένης τυχόν ρύπανσης προκαλούμενης από ατυχήματα.

(*) ΕΕ L 84, 5.4.1993, σ. 1

(**) ΕΕ L 230, 19.8.1991, σ. 1

(***) ΕΕ C 69, 5.3.1997, σ. 13. Κοινή θέση (ΕΚ) αριθ. 10/97

(****) ΕΕ L 262, 22.9.1996, σ. 201

(*****) ΕΕ L 251, 29.8.1992, σ. 13

(*****) ΕΕ L 299, 11.4.1992, σ. 1".

Άρθρο 23

Προστίθεται η ακόλουθος παράγραφος 3:

- «3. Η Επιτροπή επανεξετάζει τις υποχρεώσεις που απορρέουν από την παρούσα οδηγία όσον αφορά τα χωρικά και λοιπά θαλάσσια ύδατα έως την 31η Δεκεμβρίου 2001 και, στη συνέχεια, τουλάχιστον ανά εξαετία, υπό το φως των επιστημονικών εξελίξεων, με σκοπό την περαιτέρω ενσωμάτωση της διαχείρισης των υδάτων αυτών στο πεδίο της παρούσας οδηγίας. Η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση σχετικά με την επανεξέτασή της παρούσας οδηγίας στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο συνοδευόμενη από κάθε τροποποίησή της που θεωρεί απαραίτητη. »

Άρθρο 26

Προστίθεται η ακόλουθος περίπτωση:

- “- Οδηγία 76/464/ΕΟΚ εκτός του άρθρου 6 το οποίο καταργείται από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IX

Απαλείφεται.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Χ

Γίνεται Παράρτημα ΙΧ.

Ο τίτλος και η εισαγωγική φράση αντικαθίστανται από τα ακόλουθα:

"Οριακές τιμές εκπομπής και ποιοτικά περιβαλλοντικά πρότυπα

Οι «οριακές τιμές» και οι «ποιοτικοί στόχοι» που καθιέρωσαν οι θυγατρικές οδηγίες της οδηγίας για τις επικίνδυνες ουσίες (76/464/ΕΟΚ) θεωρούνται αντιστοίχως ως οριακές τιμές εκπομπής και ποιοτικά περιβαλλοντικά πρότυπα για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας. Θεσπίζονται στις ακόλουθες οδηγίες:"

Βρυξέλλες,

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος

ISSN 0254-1483

COM(97) 614 τελικό

ΕΓΓΡΑΦΑ

GR

14 15 05

Αριθ. καταλόγου : CB-CO-97-634-GR-C

ISBN 92-78-27749-5

Υπηρεσία Επισήμων Εκδόσεων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

L-2985 Λουξεμβούργο